

717

ר.ל.

מדינת ישראל
הכנסת השניה

סדרון קו ל מט. 15

מישיבת ועדת החוקה, חוק ומשפט
שהתקיימה ביום ד', ג' בשבט תשי"ב-30.1.52 בשעה 08.45.

נוכחו: ב. אזניה - יו"ר
 ע. אסף
 י. בדר
 י. בר-יהודה
 ד. בר-רב-האי
 י. הרדי
 ז. ורהפטיג
 א. חביבי
 נ. חת
 ח. רובין
 א. שוסטק

בעדרו: מ. אונא
 א. ברמן
 א. דויטש
 י. כסה
 ק. לוז
 א. שימון
 י. טמילבסקי
 י. סרלין
 י. קליבנוב
 מ. קסיס
 י. שפירא
 א. תבורי.

מוזמנים: ח. כהן - היועץ המשפטי
 א. ידין - המטנה ליועץ המשפטי

סדר היום: חוק לתיקון דיני עובדין (אחד
 ושלמונים).

אני פותח את הישיבה.

היו"ר ב. אזניה:

בזמנו נבחרה ועדת מטנה שהיה עליה
להציע לוועדה הרכב ועדת המטנה לחוקה.

י. הרדי:

מה קרה לוועדה זאת?

אני מציע את עצמי כמרכז הוועדה, על סנת
שהיא תתאסף.

י. בר-יהודה:

ההצעה בתקבלה.

חוק לתיקון דיני עונשין (לוחד ובלטונים).

סעיף 2.

"הלוקח יוחד בעד פעולה הקטורה בתפקידו כטופס או כורר או בתפקיד שיפוטי אחר, דינו מאסר עד חמס שנים, או מאסר יחד עם קנס עד עשרת אלפים לירות."

ע. אסר:

בסעיף זה יט הטתיגות לחבר הכנסת חת: הוא סציע לסחוק את הסעיף כולו. במקרה שלא תתקבל הצעתו זאת, הוא סציע לסחוק את הטלים "או בתפקיד שיפוטי אחר".

י. הררי:

אם תתקבל דעת הרוב בסעיף 1, בדבר חובת המאסר, תהיה סתירה בין שני הסעיפים האלה, כי גם לוקח השוחד הפשוט וגם לוקח השוחד הנמצא בתפקיד שיפוטי סוכרחים לקבל מאסר, והרי יט הבדל ביניהם.

היו"ר ב. אזניה:

גם כאן יהיה אותו דין פמו בסעיף 1.

הנחלט:

לקבל את הסעיף ללא שינוי. הטתיגות לנ. חת: לסחוק את הסעיף כולו. הטתיגות אבנטואלית לנ. חת: במקרה שלא תתקבל ההצעה לסחוק את הסעיף, לסחוק את הטלים "או בתפקיד שיפוטי אחר". הטתיגות לי. הררי: נגד חובת המאסר.

י. בדר:

אסור לנו להכביט את הנוהג של הטתיגות אבנטואלית. זה נותן אפשרות לחבר כנסת להופיע פעם אחת בהצעה לסחוק את הסעיף, ולהופיע בשניה בהצעה אחרת.

היו"ר ב. אזניה:

עליו להופיע פעם אחת ולהציע את שתי הצעותיו.

סעיף 3.

"הנותן שוחד, דינו כדין לוקח השוחד, אלא שהנותן צפוי לסחצית העונש שהלוקח צפוי לו".

י. הררי:

מה פירוש "צפוי"? לדעתי יט לכתוב באופן הפשוט ביותר מהו העונש המאכסימלי.

א. ידין:

טרם עברתי על נוסח החוק עם המסגנן. אולי נמצא נוסח שיסלק את הספק של חבר הכנסת

הררי.

סעיף 4.

(א) המקבל כסף | סוזה כסף, שרות או טובת הנאה אחרת על פנת שיחן שוחד לאדם הטטלא תפקיד סן התפקידים המפורטים בסעיפים 1 ו-2, או על פנת שיניעו למטווא פנים או להפלייה, דינו כאילו היה לוקח השוחד לפי אותם הסעיפים.
(ב) הנותן טובת הנאה כאסור בסעיף קטן (א), דינו כאילו היה נותן השוחד."

ר.ל.

היו"ר ב. ארנזיה:
סדוע אי-אפשר לצרף את הסלה "נותן"
לסלה "קבל", ולאחר את סעיפים-קטנים
(א) ו-(ב). ואם כגו ספרדים זאת, סדוע בסעיף (ב) כותבים רק
"טובת הנאה", טבלי לפרט זאת.

ב. חת:
כדי לסדוע אי-הבנות, אני מציע לכתוב
במקום הסלים "טובת הנאה" - "הענקה".

י. בר-יהודה:
לדעתי כולל סעיף 4(א) את הפירוט שבסעיף
4(א), כיון שבאשר: "טובת הנאה כאסור
בסעיף-קטן (א)". אך אם יש בכך ספק, מוטב לפרט שנית את כל האשר
בסעיף (א).
סדוע יש סיבויים בנוסח: במקום אשר כתוב
"קבל" ובמקום טבלי - "לוקח".

ע. אסף:
לדעתי, הקטנת העונש הצפוי לנותן השוחד,
לגבי העונש הצפוי ללוקח השוחד, אינה
טורדקת בסעיף זה. החסרת העונש לגבי מקבל השוחד באה מתוך שיקול
שלוקח השוחד הוא פקיד ציבורי. במקרה שאין זה כך, צריך להיות דין
אחד לנותן וללוקח היחד.

א. ירון:
אני מציע להעביר את הסעיף הזה לאחר סעיף
6, כי הוא מפטיק כאן את סהלך העניינים.
כמו כן אני מבקש לסקול אם לא מוטב להוסיף לביטוי שהיה בחוק הקודם
ולקרוא לזאת "לקיחה ופתן שלטוני".

אשר להצעה להסוות את העונש לנותן וללוקח,
את זאת הצענו ואנו מוכנים לקבל זאת.

ב. חת:
יש לי הסתייגות לסעיף הקודם: אני מתנגד
להבחנה בין נותן ולוקח יחד. מה פירוש
חצי העונש?
אני מסכים להעביר את הסעיף הזה לאחר סעיף
6, אך אני מתנגד להצעה לעשות מזה עבירה סיוחדת.

י. בר-יהודה:
אני מציע שנוהג באותה שיטה בסעיף 3 ו-4:
בחלים אם נותן השוחד יקבל עונש כלוקח
השוחד או פחות טפנו, וזה יחול לגבי שני המקרים.

י. הררי:
אני מסכים עם חבר הכנסת חת, שדין נותן
השוחד כדינו של מקבל השוחד. התחבולות של
נותן השוחד ראויות לפעמים לעונש יותר כאשר פעולתו של מקבל השוחד.

- הוחלט:
1. להעביר את הסעיף לאחר סעיף 6.
 2. בסעיף-קטן (ב), במקום הסלים: "הנותן טובת הנאה כאסור בסעיף קטן (א)", יבואו הסלים: "הנותן דבר כן הדברים האסורים בסעיף-קטן (א)".
 3. נותן השוחד יהיה צפוי לטחצית העונש שיהיה צפוי לו מקבל השוחד. (גם בסעיף 3 וגם בסעיף 4).
 4. הסתייגות לנ. חת וי. הררי: נותן השוחד דינו כדין לוקח השוחד (בסעיף 3 ובסעיף 4).

ר.ל.

ועדת החוקה, חוק ותיקון
30.1.52
חוק לתיקון דיני עובדים.

א. דיני:

היועץ המשפטי הפנה את תשומת לבי כי
בטעיה 1 (א) כתוב: "דינו מאסר עד
שלוש שנים או מאסר יחד עם קנס עד 5000 לירות", ואפילו לפרש זאת
כאילו במקרה ההיפוטטיטיל קנס, הוא אינו חייב להטיל מאסר. לכן
צריך לכתוב: "דינו מאסר עד שלוש שנים, או מאסר עד שלוש שנים
יחד עם קנס עד 5000 ל"י". הוא הדין בטעיה 2.

הוחלט: לקבל את התיקון של היועץ המשפטי
בטעיה 1 ו-2.

טעיה 5.

"אין נפקא מינה ביוחד -
(א) אם היה כסף, לווה-כסף, יירות או טובת הנאה אחרת;
(ב) אם היה בעד עשייה או אי עשייה; השתייה, החסה או
האטה; העדפה או הפליה לועה;
(ג) אם היה בעד פעולה סטטיסטית או כדי להטות את הלוקח
לכשוא פנים;
(ד) אם היה בעד פעולה של הלוקח עצמו או בעד השפעתו על
פעולת אדם אחר;
(ה) אם ניתן בידי הנותן או באמצעות אדם אחר; אם ללוקח
או בסביליו לידי אדם אחר; אם בתחילה או בדיעבד; ואם
הנהנה מן הסוחר היה הלוקח או אדם אחר;
(ו) אם תפקידו של הלוקח היה של שדרה או של שירות
קבוע או זמני; כללי או לענין סטטיסט; ואם טילוייו
היה בשכר או בלי שכר; בהתנדבות או תוך קיום חובה."

ג. חת:

אני חושב צריכה לבוא בטעיה זה הגדרה
כדווקא של ייוחד: "יוחד פירושו - הענקה בעד
פעולה רשמית אגב ביצוע תפקיד מטעם הסדינה, מטעם רשות מקומית או צוף
או איגוד שנוכח בחוטפת לחוק זה, ואין נפקא מינה ביוחד - - - וכו'."

ח. כהו:

לו היה סדובר בחוק אזרחי, כי אז פנחית
האלגנציה של התחיקה צודק היה חבר הכנסת חת,
שיש לתת פה הגדרה ברורה. אבל אנחנו מדברים סדק פלילי. אם בכניס פה
הגדרה של ייוחד, יהיה כתוב בכתב-האשמה שיגישו לבית-המשפט כי פלונני
אלטוני לקח ייוחד, לא יהיה כתוב בעד מה לקח את הייוחד. לא יהיה כתוב
כי דבר זה היה קטור בתפקידו, ולא יצויין כלל מהו תפקידו, מפני
שלפי החוק, העבירה היא לקחת הייוחד. על-ידי הנוסח הזה אנחנו
סכריחים את התביעה לציין בעד מה נלקח הייוחד, אגב איזה תפקיד, וכו'.

י. בר-יהודה:

לו היה לנו גם ייוחד גם ילטונים, היה
הכרח לתת הגדרה, על סבת לדעת מה ייוחד
ומה שלטונים. זה היה אחד הביטויים סדוע לא דצינו בסני שכות. מאחר
סאין לנו סני שכות, אין צורך בהגדרה.

ח. רובין:

יש להשתחרר מהשיגרה שכל דבר צריך להיות
סוגדר בחוק. אני חולק על שיטת ההגדרות
סאיןן סבהירות אלא סגבילות את הסופט.

ב. חת:

בחוק הקודם, בטעיה 106, כתוב: "הענקה
להוציא תגולים חוקיים". סדוע כאן זה איננו?

רל,

ועדת החוקה, חוק וסמט
30.1.52
חוק לתיקון דיני עובדין.

אם לא היתה הסלה "יוחד". אם משתמשים בטלה
"יוחד", הרי שיוחד הוא תמיד בלתי חוקי.

א. ידין:

בסעיף (ה) כתוב: "בתחילה או בדיעבד". האם
הכוונה היא לפעולה שנעשתה ולסניע לפעולה

נ. חת:

טעריכה להיעלות?

אין כוונתו רואה את ההבדל התכני בין סעיף (ב)
ו-(ג). "פעולה סטוייטת או בלתי סטוייטת"
זה כמו "עטייה". "מסוא פנים" זה כמו "העדפה או הפלייה לרעה". סכל
סקום, אם רוצים להכניס את הסלה "סטוייטת או בלתי סטוייטת", גם זה
שייך לסעיף (ב), וסעיף (ג) כיותר.

ח. רובין:

בסעיף (ד) נאמר: "השפעה על פעולת אדם אחר".
לדעתי, זוהי לאו דוקא פעולה. אם אומרים "פעולה", צריך לחזור על
ההגדרה של "עטייה או אי-עטייה" וכו'. אני מציע למחוק את הסלה "פעולה".

אני חושב שהביטוי "בדיעבד" אינו קולע

בדיוק למטרה.

אפשר לכתוב: "לפני הטענה או לאחריו".

ע. אסף:

אין כוונתו סטכיים לחלק הראשון בדברי רובין.
לעומת זאת, אם אומרים "לפעולה סטוייטת"
או כדי להטות למסוא פניה", סול "סטוייטת" צריך לבוא מטהו כללי.

י. בר-יהודה:

סעיף (ג) לא היה בהצעה הקודמת. אנחנו
מציעים להשאירו, בנוסח הנא: "אם היה
בעד פעולה סטוייטת, או כדי להטות למסוא פניה בדרך כלל".

א. ידין:

מה שנוגע ל"בתחילה או בדיעבד", הרי לעצם

הענין אין ספיקות.

אני מסכים לפחיקת הסלה "פעולה" בסעיף (ד).

אנחנו נוסח סעיף-קטן (ד) אינו טוב, אבל כחיקת
הסלה "פעולה" תעשה אותו לגברי בלתי ברור.

ז. ורהפטיג:

1. הוחלט: לא לקבל את הצעת נ. חת להכניס הגדרה של
יוחד.

הסתייגות לי. קליבנוב.

2. לקבל את נוסח סדרד המספטים בסעיף קטן (ג):
"אם היה בעד פעולה סטוייטת, או כדי להטות למסוא
פניה בדרך כלל".

3. לא לקבל את ההצעה למחוק את הסלה "פעולה" בסעיף-קטן
(ד).

ז. ורהפטיג:

מכיון שלא הייתי כסדנו בסעיף 1, אני
מציע תיקון בסעיף זה: לכלול בגופתם
הנזכרים בו גם סועצה דתית ולטבות העבזדה.

רל.

ועדת החוקה, חוק ומסמט
30.1.52
חוק לתיקון דיני עונשין.

ג. אזניה:
אולי מסכים לכלול את לשכות העבודה
בתוספת, זאת הסועצה הדתית - בסעיף 21

ג. חת:
אינני יודע אם צריך להכניס את הסועצה
הדתית לחוק זה, בגלל אי-הבהירות לגבי
השאלה אם פקיד סועצה דתית הוא פקיד המדינה או פקיד הרשות המקומית.
לכן אני מציע לכלול זאת בתוספת.

י. בר-יהודה:
אין זה ברור אם פקיד הסועצה הדתית הוא
פקיד המדינה או פקיד הרשות המקומית, אבל
על כל פנים ברור שהוא אחד משני אלה.

א. ידני:
אני רוצה להביע ספיקות בנוגע לתכנית
להבהיר בעבירה בודדת של החוק הפלילי
את מעמדו של אנשים, שיתכן כי הוא באמת מסופק. אם עובדים אלה הם
עובדי המדינה או עובדי הרשות המקומית, הם כמילא נכללים בחוק זה,
ואז אין צורך להוסיףם. אני גם אינני חושב שכדאי להוסיף זאת בתוספת.
אין זו קטגוריה בפני עצמה, כמו לשכות העבודה, שעובדיהן אינם נכללים
לא בעובדי המדינה ולא בעובדי הרשויות המקומיות.

ד. בר-רב-האי:
נקודת הכובד היא בטענה אם כולנו מסכימים
כי חוק זה צריך לחול על עובדי הסועצה
הדתית. אם אין ספיקות בענין זה, הסענות הפורמאליות אינן טעניות
אותי. גם לי בדטה כי בין שעובדי הסועצה הדתית הם עובדי המדינה או
עובדי רשות מקומית, הם מכוסים כאן. אבל אני חושש מפני התחכטיות של
עורכי-דין. כדי לסנוע ספיקות, אני מציע לכלול זאת בתוספת. מה החסס?
האם אנחנו קובעים כאן את הסטטוס של הסועצות הדתיות? אנחנו אוטרלים
רק כי החוק חל עליהן.

ז. ורהפטיג:
אם לא מתקבל הצעתי להכליל את שני הגופים
הנ"ל בסעיף 1(א), אציע לא לסנות שום דבר,
ובסקום זאת, שיו"ר הועדה, בהרצאתו על החוק, יציין כי עובדי הסועצות
הדתיות נכללים בחוק זה, מפני שהסטטוס שלהם הוא בין עובדי מדינה
ועובדי רשות מקומית.

א. ידני:
הודעה כזאת אינה מחייבת את בית-המספט.

ח. רובין:
הודעה כזאת אינה מחייבת את הסופטים. סלבד
זאת, יש בה מסום קביעת סטטוס: או פקיד
מדינה או פקיד רשות מקומית.

ח. כהן:
הסקום הצנון להכנסת הוראה בדבר מעמדו של
פקידי הסועצות הדתיות, הוא חוק הסועצות
הדתיות.

ז. ורהפטיג:
אפשר להוסיף כי דבר זה יוגדר בחוק הסועצות
הדתיות, שיובא בקרוב.

הוחלט: 1. לא לקבל את הצעת ז. ורהפטיג להסתפק בהודעת
היו"ר בענין תחולת החוק על עובדי הסועצות
הדתיות.
2. להכליל את הסועצות הדתיות ולשכות העבודה בתוספת.

דל.

ועדת החוקה | חוק וכשמי
30.1.52
חוק לתיקון דיני עונשין.

ג. נרתיק:
אני מציע כי היו"ד ימסור בדברי
לתיחתו כי הוחלט לצרף זאת לתוספת
בגלל הספק לגבי מעמדם של עובדי המועצות הדתיות.

סעיף 6 (א) ו-(ב).

"(א) המבקש או המתנה טוחד, אף שלא בענה, כמוהו
כלוקח טוחד.
(ב) המציע או המבטיח טוחד; אף שבאחה, כמוהו כנותן
טוחד."

הוחלט: לקבל את הסעיפים ללא שינוי.

סעיף 6 (ג).

"מי שהוטל עליו תפקיד, אף שעדיין לא התחיל
במילוי, כמוהו כממלא את התפקיד."

ח. רובין:
בענין זה יש ניסוח יותר טוב בחוק
הקודם. שם נכלל כבר מי שמועמד להיות
פקיד מטלתי.

א. ירון:
יש שם נוסח רחב מדי, הכולל גם את
מי שחוטב פעם לקבל את המטרה הזאת.

ח. כהן:
אני בעד הנוסח הקודם של הסעיף.
אצלנו יודעים, למשל, כמה חדשים
לפני שהטופס מתמנה, שהוא עוד לפני התמנותו.

א. ירון:
בחוק המנדטורי היה כתוב: "מי שמצפה
להיות - - -".

ב. חת:
אולי נכתוב: "המועמד לתפקיד".

ח. כהן:
אני הייתי מבסח זאת כך: "הנותן או
המציע טוחד לאדם שהוא חוטב כי יוטל
עליו תפקיד, אף שעדיין לא התחיל במילוי, כמוהו כ---".

י. בדיהורדה:
אני חוטב שחוק ממי שהוטל עליו תפקיד,
המאכסיומוטטאפוד להגיד זה "מי שהוצע
למילוי תפקיד".

היו"ר ב. אזניה:
אני מציע להשאיר את סעיף (ג) כמו שהוא.

ב. חת:
אני מציע למסור את הניסוח למשרד
המטפטים.

א. ירון:
אם הועדה תהיה בדעה לצרף להוסיף כאן
משהו, הייתי מעדיף את הצעת רובין:
"מי שמועמד לתפקיד אף שלא הוטל עליו, ופי שהוטל עליו, אף
שלא התחיל במילוי, כמוהו כ---".

הוחלט: לקבל את הצעת רובין בנוסח של א. ירון.
(הניסוח הסופי - בידי משרד המטפטים).

ר.ל.

ועדת החוקה, חוק וסמלים
30.1.52
חוק לתיקון דיני עובדין.

טעיה 6(ג):

"במספט על יוחד לא יזקק בית המספט לטענה -
(1) שהיה פגם או פסול בהטלת התפקיד על הלוקח,
בסיניו או בבחירתו;
(2) והלוקח לא עשה או אף לא התכוון או לא היה
מוטטך או רטאי לעשות את המעולה."

הוחלט: לקבל את הסעיה ללא סיניו.

טעיה 7:

"במספט על יוחד רטאי בית המספט להרטיע את הלוקח
על יסוד עדותו של הנותן בלבד, וכן את הנותן על
יסוד עדותו של הלוקח בלבד."

ד. בר-רב-האי:
מל שכבר נתן יוחד, אף פעם לא יכוא
להתלונן. באה בחשבון רק עדות של אדם
סניקטו סמנו והוא לא נתן, או אדם שהציע יוחד ולא קיבלו סמנו.

ח. רובין:
אני מציע לטחוק את הסעיה ולכתוב במקום
זאת: "דיני העדות לא חלים לגבי
טפטטים מסוג זה". פירוט הדבר צנותניט לשופט הערכה חופטית של
חומר ההוכחות.

נ. חת:
יש לתת לשופט חופט בקביעת גזר-הדין, אך
אי-אסור לחרר אותו מכל דיני הפרוצדורה.

כדי למנוע אי-הבנות, צריך להוסיף כי
בסעיה זה נותן פירוטו כמו שנאמר בסעיהים אחרים.

ע. אסר:
אולי נכתוב: במספט על יוחד רטאי בית-המספט
להרטיע את הלוקח ואת הנותן על יסוד עדות
אדם אחד."

א. ידין:
אני כתבגד להצעת חבר הכנסת רובין. איני
חושב כאן המקום להכניס מהפכה בדיני
הרטיעות. יש כאן סעיה האומר כי בדרך כלל עדות של אומף לעבירה
אינ מספיקה, אך בעבירות יוחד יש מוטנט מיוחד המצריך סיניו
בענין זה. אך בנוגע לנקודות היסודיות, אין עבירות יוחד טובות כן
העבירות האחרות.

איני אומף לספיקות של חבר הכנסת
בר-רב-האי, אך אני מסכים לבסח את הסעיה כך: "במספט על עבירות
לפי חוק זה, רטאי בית המספט להרטיע על יסוד עדות אחת, אף אם
זו עדות של אומף לעבירה."

הוחלט: לקבל את הנוסח שהוצע על-ידי א. ידין.

זכות הסתייגות לב. חת.

טעיה 8:

"הורטע אדם על עבירה לפי חוק זה, רטאי בית-המספט -
(1) להחרים מה טניתן כיוחד ומה יכא במקומו;
(2) לחייב את נותן הנוחד במסלום טוניה של התועלת
שהפיק כתוצאה מסתן היוחד."

ר.ל.

ועדת החוקה, חוק ומספט
30.1.52
חוק למיכון דיני עובדים.

ח. כהן: במעייף-קטן (2) אני מציע להוסיף כי התשלום יימסר לאוצר המדינה.

י. בר-יהודה: הרי החוק אינו חל רק על עובדי המדינה, אלא על עובדי מוסדות אחרים, הסוכנות היהודית, הרשויות המקומיות וכו'. מדוע יוחזר התשלום רק לאוצר המדינה?

א. ידנין: אם מייטהו נילזוק, זה ענין לתביעה אזרחית. פה מדובר על תביעה פלילית, והתשלום אובד תמיד לאוצר המדינה.

ב. חת: לשם בהירות מוטב לכתוב: "טבלי שזה פוגע בזכות לתביעה אזרחית."

הוחלט: לנסח את טעייף 8 כפי הצעת היועץ המשפטי:
"א) הורטע אדם על עבירה לפי חוק זה, רטאי בית-המשפט, נוסף על העונש שיטיל עליו -
(1) להחרים פה מניחן כשוחד ומה טבא במקומו;
(2) להטיל על נותן השוחד תשלום טויליה של התועלת שהפיק מן השוחד, לאוצר המדינה.
ב) טעייף זה אינו פונע תביעה אזרחית."

טעייף 9: טר המשפטים רטאי, ייבאישור ועדת החוקה, חוק ומספט של הכנסת, לטבות את התוספת לחוק זה על ידי תוספת טבות של גופים או אגודים או על ידי טחיקת טבות כאלה.

הוחלט: לקבל את הטעייף ללא שינוי.

טעייף 10: "הטעייפים 106 עד 109א' לפקודת החוק הפלילי, 1936, בטלים."

הוחלט: לקבל את הטעייף ללא שינוי.

תוספת: "ההסתדרות הציונית; הסוכנות היהודית לא"י; הקרן הקיימת לישראל, בע"מ; קרן היטוד בע"מ."

היו"ר ב. ארזניה: כפי שהלכנו לתווספו לתוספת הטועצות הדתיות ולטכנא העבודה.

ח. כהן: אני מבקש לסייג זכות הסתייבות לטר המשפטים בקטר עם תוספת הטועצות הדתיות.

הסתייבות לטר המשפטים.

ח. כהן: רציתי להציע לחברי הועדה לסקול בדעתם אם לא כדאי להוסיף את ההסתדרות הכללית של העובדים העברים בא"י, גוף שהיקפו עולה אפילו על של הגופים הנזכרים בתוספת, וטעובדיו הם עובדים ציבוריים לא פחות מעובדי הרשויות המקומיות.

דל.

ועדת ה וקה, חוק ו...
30.1.52
חוק למיקון דיני עונשין.

ז. בר-יהודה:

אני מתנגד לכך באופן קיצוני. אם ידונן
בהתדרות על פניה בבקשה לכלול אותם בתוספת,
יתכן שאטכיה לכך. טרם שקלתי זאת עד הסוף. אבל אני מתנגד לכך שאנחנו
נטיל זאת על ארגון עובדים. אם בעיה זאת, אני אציע מיד לכלול
עוד 50 ארגונים אחרים, וכלפי המדינה הם ארגונים חופשיים, אין
להטות את התדרות העובדים להתדרות הציונות, לקק"ל, לקרן היסוד
לסוכנות ואפילו ללשכת העבודה, שהיא אחת ויחידה. מאחד שהסד ראוי
לצורך גופים לתוספת באיסור ועדת החוקה, אטכיה לאידוף כל כוסד,
יהיה איזה טיהיה, אם הוא עצמו יפנה.

ג. חת:

אני כקבל את הנימוקים שהביא חבר הכנסת
בר-יהודה. להתדרות העובדים יש סטטוס
חוקי בכמה חוקים, ואינני יודע אם צריך לשאול את הסכמתה בענין זה.
מדוע אין אנחנו נוטלים את הסוכנות?

ח. כהן:

אני מסיר את הצעתי.

הישיבה ננעלה בשעה 10.35.